

Irit Amiel przyszła na świat w spolonizowanej rodzinie żydowskiej. W 1942 roku, podczas nazistowskiej akcji likwidacyjnej w getcie częstochowskim, została przetrzebiona przez ojca na aryjską stronę. Jej rodzice i najbliżsi zginęli w Treblince. Do 1945 roku ukrywała się na sfalszowanych dokumentach w kilku wsiach oraz w Warszawie. Po wojnie przyłączyła się do organizacji Bricha i w 1947 roku przedostała się do Palestyny. Ocalała z Zagłady, jak sama mówi – należy do pokolenia „Osmalonych”. Po powstaniu Izraela mieszkała w kibucach Bejt Haszita i Palmachim. Studiowała filologię, historię i literaturę. Ukończyła również studia dla tłumaczy w Bejt-Berl College w Kfar Saba. Przekładała literaturę polską na język hebrajski oraz izraelską na polski. Tworzy w obu językach.

W swoich zbiorach opowiadań i tomach poetyckich zawsze trzymała się blisko swoich przeżyć, czego naturalnym przedłużeniem stał się wybór autobiografii jako najlepszej z form do opowiedzenia o sobie. „Życie – tytuł tymczasowy” to rzecz wyjątkowa pod wieloma względami. Poprzez zapis w drugiej osobie autorka poprzestawiała role – zamiast czytać o życiu Irit Amiel czytamy o sobie. Widzimy jakby siebie w czasie sielskiego dzieciństwa w przedwojennej Częstochowie, później przeżywamy katastrofę i dramat samotności, po czym szukamy szczęścia w Nowym Kraju, budując rodzinne gniazdo z dala od wojennego zła, którego „zawiazki” wciąż jednak tkwią w podświadomości.

Krzysztof Boruń urodził się 1925 r. w Warszawie. Był żołnierzem Armii Krajowej i uczestniczył w powstaniu warszawskim. Pracował jako nauczyciel fizyki i matematyki. W latach 1943–1946. Współpracał z pismami jak „Ilustrowany Kurier Polski” i „Tygodnik Demokratyczny”. W latach 1950–1953 redagował „TD” – tygodnik z zakresu Postępy astronautyki. W pracy dziennikarskiej poruszał tematy z zakresu psychologii, parapsychologii, socjologii, astronomii, cybernetyki i futurologii.

Boruń był aktywnym popularyzatorem astronomii i futurologii. Był także członkiem-założycielem Polskiego Towarzystwa Astronautycznego i Polskiego Towarzystwa Cybernetycznego. Od 1950 roku członek Towarzystwa Miłośników Astronomii.

Jako autor SF debiutował w 1953 roku napisaną wspólnie z Andrzejem Trepką powieścią Zagubiona przyszłość, drukowaną w odcinkach na łamach Ilustrowanego Kuriera Polskiego, a następnie wydaną w 1954 roku w nieco zmienionej wersji książkowej. W 1957 roku wydrukowano dopiero w 1957 roku Kosmiczni bracia, które razem z pierwszą częścią tworzą trylogię kosmiczną.

W zbiorze opowiadań Człowiek z mgły znajdziemy także cztery dialogi z cyklu Spór o fantastykę, który pod koniec lat 60. toczył się na antenie Polskiego Radia w programie Popołudnie z młodością. Są to krótkie rozprawy o fantastyce naukowej i jej roli społecznej.

poeta i prozaik, odkrywca talentu Haliny Poświatowskiej. Debiutował w 1955 roku, publikując swoje wiersze w Tygodniku Powszechnym. W 1976 roku napisał i wydał pierwszy zbiór utworów poetyckich "Mała oda do lampy". W 1982 roku wyszedł kolejny tomik "Rosa i rdza", wydany przez warszawską Ludową Spółdzielnię Wydawniczą. Następna książka to "Wiersze", które ukazały się w 1999 roku. W 2001 wydał zbiór osobistych zapisków, czyli "Notatki z czasu". W listopadzie 2002 roku częstochowskie Wydawnictwo e media wydało jego wybór wierszy "Wyścig z Czasem. Wybór wierszy". W ostatnich utworach często nawiązywał do swoich podróży do Norwegii.

Przez wiele lat prowadził kąciki poetyckie w prasie, m.in. w Dzienniku Częstochowskim 24 Godziny i w tygodniku Gazeta Częstochowska, gdzie w 1956 roku opublikował debiutanckie wiersze częstochowskiej poetki Haliny Poświatowskiej. Jak przyznał po latach, początkowo nie docenił jakości tych utworów, ale chciał sprawić przyjemność ciężko chorej, młodej dziewczynie. (źródło wikipedia)

Wioletta Grzegorzewska #100 1000 1 0000000 0000 0000 1 0000000000000 0000 polska poetka z Rzeniszowa #100 0000 00000000 0000, Studiowała filologię polską na częstochowskim WSP. Jej wiersze ukazywały się w polskich czasopismach literackich m.in.: Arkusz, Studium, Kresy, Tygiel Kultury, Zeszyty Literackie i w antologiach: Na końcu świata napisane. Autoportret współczesnej polskiej emigracji, Solistki: Antologia poezji kobiet #100 0000000000 0000. Opublikowała książki poetyckie: Wyobraźnia kontrolowana, Parantele, Orinoko, Inne obroty. W 2006 wyemigrowała z kraju, mieszka w Ryde na Wyspie Wight. (źródło wikipedia)

prof. Elżbieta Hurnik częstochowianka, ukończyła polonistykę na Uniwersytecie Śląskim. Od 1987 roku wykładowca w ówczesnej Wyższej Szkole Pedagogicznej - obecnie Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie. W latach 1994-97 lektor języka polskiego w Instytucie Translatoryki Uniwersytetu Wiedeńskiego. Autorka dwóch książek poświęconych Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej, licznych studiów i rozpraw naukowych oraz publikacji popularyzatorskich. Od wielu lat działa w środowisku naukowym i kulturalnym Częstochowy. Uczestniczyła w przygotowaniu ekspozycji w Domu Poezji - Muzeum Haliny Poświatowskiej. W 2006 roku opracowała i opatrzyła obszernym wstępem antologię "Z częstochowskiej ziemi na literacki Parnas", zawierającą wiersze Władysława Sebyły, Jerzego Lieberta, Haliny Poświatowskiej i Ludmiły Marjańskiej.

Zbislaw Janikowski urodzony 11 VII 1939 w Częstochowie, absolwent II LO im. R. Traugutta, rocznika 1956. Od lat związany z włókiennictwem. Przewodniczący Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Włókienniczego #100 00000000 0000. Filatelista: przez lata był działaczem Zarządu Okręgu Polskiego Związku Filatelistów w Częstochowie: prezesem,

W 1998 roku Prezydent RP uhonorował Andrzeja Kalinina Złotym Krzyżem Zasługi. W 2004 roku Sejmik Śląski wyróżnił go Złotą Odznaką Zasłużony dla Województwa Śląskiego. #00 00000000 (wikipedia)

Rafał Kasprzak "Jeżyk" urodził się 29 sierpnia 1973 r. w Częstochowie. W 1996 roku otrzymał stypendium artystyczne Urzędu Miasta Częstochowy. W latach 1996 - 1997 był prezesem Klubu Literackiego 44. Związany był również ze Stowarzyszeniem Środowisk Twórczych w Częstochowie oraz Janowskim Klubem Literackim. Poezją zajmuje się od 1989 roku. Debiutował na łamach Dziennika Częstochowskiego - 24 Godziny wierszem Ciemna uliczka. Swoje poezje publikował w Gazecie Częstochowskiej, Mini Galerii, Alejach 3, Echu Dobrodzienia, Aspektach Filozoficzno - Prozatorskich, Akancie, Poezji Dzisiaj, Schodach Kawowych, Miesięczniku Prowincjonalnym, Szafie, Krajeńskim Kwartalniku Kulturalnym Obok, Znaj-u, Gazecie Polskiej wydawanej w Żytomierzu na Ukrainie, Naszym Biuletynie wydawanym w Helsinkach, Spod znaku Afrodyty ukazującym się na Cyprze i wyborze wierszy Czarno - białe rysunki wydany przez Ośrodek Promocji Kultury Gaude Mater w Częstochowie oraz almanachach Krakowska Noc Poetów. Dotychczas wydał trzy książki poetyckie: Ostry Dyżur, Warszawa 1996, Sennik Syzyfa, Kraków 2002 oraz raport, Częstochowa 2007. (źródło <http://www.rjk.art.pl/>)

Krystyna Kolińska dziennikarka, pisarka. Tworzy i publikuje od ponad 60 lat. Jest autorką takich książek jak: "Córka smutnego szatana. Stanisława Przybyszewska", "Zegadłowicz: podwójny żywot Srebrem pisanego", "Stachu, jego kobiety i dzieci", "Orzeszkowa, złote ptaki i terroryści", "Szaniawski zawsze tajemniczy", "Sienkiewicz i piękna Wielkopolanka". Laureatka nagrody im. Władysława Reymonta i nagrody ZAiKS.

Konrad Ludwicki absolwent polonistyki, uzyskał stopień doktora nauk humanistycznych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Ma w swoim dorobku zbiory opowiadań „Fiolet” oraz „Ściana i inne miniatury”, powieść „Lakrimma”, monografię „Kino Marka Hłaski” oraz takie publikacje jak: „Pisanie jako egzystencja#00 0000 0000”, „Refleksje autotematyczne marginesie”, „Księgi niepokoju Fernanda Pessoa”, „W kręgu kultury i literatury”. Publikował również w „Akancie”, „Bulionie”, „Gazecie Wyborczej”, „Horyzontach”, „Studiach i materiałach polonistycznych”.

Ludmiła Marjańska z d. Mężnicka #00 000 000000000000 0 000000000000 0 000 00000000

Warszawie#00 0000000 00000000 000000000 0000000000 0000000000 0 00000000000
dla dzieci, radiowiec. Uczęszczała do żeńskiego gimnazjum im. Juliusza Słowackiego, maturę zdała na tajnych kompletach w 1942 r. W czasie okupacji hitlerowskiej pracowała w drużynach sanitarnych AK oraz jako łączniczka. Studiowała na wydziale dyplomatyczno-konsularnym konspiracyjnej Akademii Nauk Politycznych, ukończyła filologię angielską Uniwersytetu Warszawskiego.

W 1945 r. wyszła za mąż za Janusza Marjańskiego.

Jako poetka debiutowała na łamach miesięcznika "Twórczość", natomiast jako tłumaczka tomem "Wierszy szkockich" R. Burnsa w 1956 r. Wydała kilkanaście tomów wierszy, m.in."Chmurne okna" #00 0000 000, "Rzeki" #00 0000 000, "W koronie drzew" #00 0000 000 "Prześwit" #00 0000 000, "Żywica" #00 0000 000, "Córka bednarza" #00 0000 000, "Otwieram również kilka powieści: "Pierwsze śniegi, pierwsze wiosny", "Życie na własność", "To ja, Agata". Przez wiele lat współpracowała z Programem III Polskiego Radia, redagując audycje poetyckie. Pełniła także funkcję prezesa Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, była członkiem Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich oraz PEN-Clubu. (źródło wikipedia)

Daniel Neufeld polski pisarz, publicysta, pedagog i tłumacz żydowskiego pochodzenia.Urodził się w Praszce w rodzinie żydowskiej. Tam ukończył żydowską szkołę religijną. Następnie uczył się w dwuklasowej szkole wydziałowej w Wieluniu. W 1838 założył w Praszce szkołę elementarną, a w latach 1840-1861 prowadził szkołę wraz pensjonatem w Częstochowie.

W latach 1861-1863 redagował w Warszawie żydowskie pismo Jutrzenka. Sam był zwolennikiem nurtu asymilatorskiego przy zachowaniu żydowskiej tradycji wyznaniowej. W 1863 został zesłany przez władze rosyjskie do Czelabińska, skąd powrócił w 1865. Pod koniec życia przeprowadził się do Piotrkowa Trybunalskiego, gdzie pełnił funkcję honorowego prezesa szpitala żydowskiego. Zmarł w Warszawie. Jst pochowany na cmentarzu żydowskim przy ulicy Okopowej w Warszawie (kwatery 2, uliczka 1). (źródło wikipedia)

Halina Poświatowska z domu Myga, urodziła się 9 maja 1935 roku w Częstochowie. Kształciła się w gimnazjum "Nauka i Praca", a po jego zamknięciu w żeńskim I Liceum Ogólnokształcącym im. Juliusza Słowackiego.

Ciężka choroba serca nabyta w dzieciństwie skazała ją na długie leczenie, pobyty w szpitalach, uniemożliwiła regularną naukę. Serce stało się bohaterem i tematem wielu utworów. Dzięki opiece prof. Juliana Aleksandrowicza, Poświatowskiej nie tylko udało się rozwinąć talent poetycki, ale również wyjechać na operację serca do Filadelfii w USA. Skomplikowana operacja na otwartym sercu pozwoliła poetce jeszcze 9 lat. Poświatowska nie pozwalała, by stan zdrowia wyznaczał tor jej życiowym decyzjom.

Zmarła 11 października 1967 roku w Warszawie, po drugiej operacji serca. Pochowana została na częstochowskim cmentarzu św. Rocha.

W 2007 roku w III Alei Najświętszej Maryi Panny stanęła ławeczka z Haliną Poświatowską, do której w 2008 roku dołączył ukochany kot.

Dom Poezji - Muzeum Haliny Poświatowskiej:
<http://www.poswiatowska.muzeumczestochowa.pl/>

Barbara Rosiek ur. 25 czerwca 1959 r. w Częstochowie, poetka, prozaik, psycholog kliniczny. W 1979 r. ukończyła IV.LO im. H. Sienkiewicza w Częstochowie. W 1985 r. ukończyła studia na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach z tytułem mgr psychologii klinicznej. Praca zawodowa: 1985-1987 – w Szpitalu Psychiatrycznym w Lublińcu 1988-1992 – na Oddziale Neurologicznym w Szpitalu im. Biegańskiego w Częstochowie 1993-1994 – w Towarzystwie Rodzin i Przyjaciół Dzieci uzależnionych "Powrót z U".

Pracowała też jako wolontariuszka w Hospicjum domowym w Częstochowie. Obecnie na rencie inwalidzkiej. Jako psycholog pomaga (na zasadzie wolontariatu) osobom chorym, uzależnionym, pokrzywdzonym.

Prozatorski debiut książkowy – w 1985 r., książkowy debiut poetycki – w 1995 r..

Utwory poetyckie i prozatorskie publikowała na łamach Galerii, Integracji, Okolic, Akantu.

Należy do warszawskiego Oddziału Stowarzyszenia Pisarzy Polskich.

Publikacje książkowe:

- Pamiętnik narkomanki (1985 r., KAW Katowice z posłowiem Marka Kotańskiego, rozsz. w 1988 r. z drugą częścią Oswajanie zwierza 1996 r.. Lektura szkolna. Notowana w Polskiej Księdze Rekordów Guinnessa jako najczęściej wznawiana książka w Polsce)
- Kokaina /proza/ (1992 r., Warszawa: Anagram, następnie Pracownia Słów, trzecie wydanie Warszawa: MawitDruk)
- Byłam mistrzynią kamuflażu /poezja, debiut książkowy/ (1995 r., Kraków: Miniatura)
- Byłam schizofreniczką /proza/ (1995 r., Łódź: Wydawnictwo Łódzkie, drugie wydanie – 2000 r., JW Świadecko, Bydgoszcz, trzecie – Warszawa: MawitDruk)

- Być człowiekiem. Zatrzymała mnie tu miłość /wiersze/ (1999 r., Kraków: Miniatura)
- A imię jego Alemalem /wiersze/ (1998 r., JW. Świadecko, Bydgoszcz)
- Żar miłości /wiersze/ (1999 r., Kraków: Miniatura)
- Jak ptak przytwierdzony do skały /wiersze/ (1999 r., Kraków: Miniatura)
- Ciało na kracie /wiersze/ (1998 r., Kraków: Miniatura)
- Wdowa /wiersze/ (2000 r. , JW. Świadecko, Bydgoszcz)
- Krzyk /wiersze/ (2003 r., JW. Świadecko, Bydgoszcz)
- Alkohol, prochy i ja /proza/ (2003 r., Warszawa: Pracownia słów, wyd. drugie – 2007 r., Warszawa: MawitDruk)
- Wiersze wybrane (2005 r., Kraków: Miniatura)
- Być poetą /wiersze/ (2005 r., Kraków: Miniatura)
- Uwierzyć i Melancholia (2006 r., Kraków: Miniatura)
- Za murem /wiersze/ (2006 r., Kraków: Miniatura)
- W poszukiwaniu ducha /proza/ (2007 r., Warszawa: MawitDruk)
- Poganiacze chleba (2008 r., Warszawa: MawitDruk)
- Małgosi Roguli poetce.../wiersze/ (2008 r.)
- Życie w hospicjum /proza/ (2010 r., Warszawa: MawitDruk)
- Oddział otwarty /proza/ (2012 r., Warszawa: MawitDruk)
- Ćpunka /proza/ (2013 r., Warszawa: MawitDruk)

Adaptacje teatralne Pamiętnika narkomanki - Olsztyn, Częstochowa, Elbląg, Radom, Rzeszów, Zielona Góra, Sosnowiec, Bielsko-Biała, Sieradz. Teatr Lektur Szkolnych z Kielc wystawia cyklicznie spektakl pt. Wspomnienia narkomanki w reż. Tadeusza Kierca. Spektakl w wykonaniu Anny Samusionek był prezentowany w Szkole Polskiej w Wiedniu.

Spektakle:

- Teatr Lalek Olsztyn, spektakl Narkomani (sezon 1995/1996/1997)
- Teatr w Bielsku-Białej (sezon 1998/1999 i 2002/2003)
- Teatr im. Adama Mickiewicza w Częstochowie (sezon 1996/1997)
- Teatr im. Wandy Siemaszkowej w Rzeszowie (sezon 2005/2006/2007)
- Teatr Zagłębia w Sosnowcu (sezon 2006/2007/2008/2009)
- Teatr Dramatyczny w Elblągu (sezon 1998/2000/2001/2002/2003/2004/2005/2006/2007/2008/2009)
- Teatr Es w Sieradzu, spektakl Wolę żyć (sezon 2014/2015)

Nagrody, wyróżnienia:

- uczestnictwo w Who is Who 2002 na XXI wiek Cambridge London England -The International Biographical Centre 21 Century Award for Achievement
- Srebrny Medal 2002 Cambridge London za dokonania twórcze
- Stypendium jednorazowe Prezydenta Miasta Częstochowy na wydanie tomiku poetyckiego
- jubileuszowa Nagroda Prezydenta Miasta Częstochowy w 2010 r. na 25-lecie twórczości
- w maju 2016 r. otrzymała brązowy Medal "Zasłużony Kulturze Gloria Artis", przyznawany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Władysław Lech Terlecki ur. 18.V.1933 w Częstochowie - zm. 3.V.1999 w Warszawie), pisarz, scenarzysta, autor powieści i opowiadań, w tym historycznych, związanych tematycznie z powstaniem styczniowym (#00 00000000 0000 00000 0000000 0000000 0 0000000000 0000000 Lament), słuchowisk, utworów dramatycznych i filmowych oraz scenariuszy.

Absolwent II LO im. R. Traugutta w Częstochowie. W 1955 ukończył studia polonistyczne na Uniwersytecie Wrocławskim, był przez pewien czas redaktorem literackim w Polskim Radiu. Członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i Stowarzyszenia Pracowników Radia Wolna Europa w Warszawie.

Krzysztof Seweryn Wroński poeta, w swoim dorobku posiada cztery zbiory poezji: "Słowa wierszy" (1998 r.), "Boso w bezsenność" (1999 r.), "Trzecie rozdanie" (2000 r.) i "Dojrzewam do milczenia" (2003 r.). Swe utwory publikował także w ogólnopolskiej i regionalnej prasie literackiej. Uprawia publicystykę kulturalną. Juror turniejów jednego wiersza, recenzent książek poetyckich autorów częstochowskich. Od wielu lat obecny w życiu kulturalnym Częstochowy. Współpracuje z Radiem FIAT, przygotowując audycje poetyckie.

Wiesław Wyszyński urodził się w 1953 roku w Łyniewie na Lubelszczyźnie, ale od 1972 roku mieszka i tworzy w Częstochowie. Debiutował w latach 80-tych XX wieku, a w 1983 roku Informator Kulturalny Województwa Częstochowskiego opublikował jego arkusz poetycki pt. "Wiersze" jako wkładkę do informatora. W 1989 roku ukazał się jego drugi arkusz poetycki "Miejsce stałego pobytu". W latach 1989 - 92 był gospodarzem Klubu Stowarzyszenia Środowisk Twórczych. Inicjator spotkań literackich i artystycznych, założyciel Klubu Literackiego "44". W 2005 roku ukazał się tomik jego poezji "Niebieska cyrkulacja", a w 2008 tomik "5/7". Członek krakowskiego oddziału Związku Literatów Polskich.